

защото слушашь и виждашь днесь, че иде къмъ тебе царь на славата. Излѣзь да го посрѣщнешь. Побързай да видишь неговото кротко и умилно лице; поклони са и издумай: „благословенъ е този, който иде да отвори вратата на спасението ти.“ Дайте братие христие, да отвориме и ние своитѣ чювства; да снемемъ вратата, що държи затворени нашитѣ грѣхове и да влѣземъ у славата.

Днесь, драги слишатели, на днешния день, думамъ, Исусъ Христосъ влѣзе у Ерусалимъ, възсѣднѣлъ на осленце (муле), върви кроткъ и смиренъ; народътъ, дѣцата съ зелени клончета въ рѣцѣ си, излазятъ да го посрѣщнатъ и съ радостъ викатъ: „Осанна въ вишнихъ, благословенъ грядий во имя Господнѣ.“ И наистина този день бѣше твърдѣ радостенъ за еврейския народъ, день на когото той съ нетърпение очакваше.

Се тѣй и ние, като изминахме постнитѣ дни, и съ това наедно прѣкарахме върлата зима, излазяме на пролѣтъ: земята са раззеленява, птицитѣ весело пѣятъ и сѣкиму е драго.

Но що е на сичко това причината? причината е върлата зима, проливнитѣ дѣждове, буйнитѣ вѣтрове, що расхладихъ въздухътъ, напоихъ земята, причистихъ атмосферата и дадохъ ни сичко нова сила, новъ животъ.

Сѣщо приближава, иде врѣмя, щото и нашата душа да са поднови и усили. Постното врѣмя прѣминува; покаянието са свършва, душевнитѣ ни мъки са разлютватъ, Въскресението приближава и са готвятъ вѣнци отъ Бога за